

Avlernes situation

Dansk landbrug er for alvor i krise. Det er ramt af den økonomiske nedgang i samfundet. Dertil kommer en politik og en administration, der giver det danske landbrug verdens højeste omkostningsniveau.

Den lille håndfuld idealistiske bevaringsbrug for gamle danske husdyrracer - dyr med en yderst beskeden ydelse - er blandt dem, der er hårdest ramt. De trues nu for alvor af udslettelse.

Gamle husdyrracer, der generelt er udgået af den kommercielle del af landbruget for 40 – 60 år siden, kan naturligvis ikke overleve økonomisk på nutidens markedsvilkår. Det er nødvendigt med støtte fra samfundets side for at bevare disse dyr som en del af det danske dyreliv. Den støtte skal både tage højde for dyrenes ringere ydelse og for den situation, at der ikke på bevaringsbrugene er tale om rationel stordrift.

Bevaringsavlerne må konstatere, at jo mere aktive de er i den gode sags tjeneste, des mere håbløs bliver deres økonomiske situation. Det skyldes, at hvert enkelt dyr giver underskud! Det er naturligvis uholdbart. Det motiverer næppe nogen til at yde den ekstra indsats, som der er så stort behov for.

Det officielle Danmark understreger den store vigtighed af at bevare gamle husdyrracer af genbevarende, kulturelle og miljøbevarende grunde. Det sker bl.a. gennem tiltrædelse af diverse konventioner på området. Desværre mangler der stadig et statsligt økonomisk sikkerhedsnet under bevaringsbrugene. Dette er beklageligt, da det *alene* er dem, som i praksis omsætter de officielle store ord til praktisk handling. Det er dem, der forhindrer vor fælles levende kulturarv og genetiske reserve i at forsvinde for altid.

Uden avlere ingen bevaring!

I 25 – 30 år har bevaringsavlere med gamle husdyrracer kæmpet for at opnå acceptable vilkår, dog uden nævneværdige resultater fra statens side. De er en minoritetsgruppe, hvis problemer samfundet underprioriterer at få løst.

Erfaringerne viser, at midler må skaffes fra den private sektor, hvis katastrofen skal afværges.

Privatpersoner, firmaer, fonde og organisationer må derfor i langt højere grad end hidtil set komme på banen nu.

Ellers er den hyggelige danske bondegård med et alsidigt husdyrhold af nationale gamle racer snart et minde fra fortiden.

Uden støtte til avlere er der om kort tid ingen gamle husdyrracer at bevare.

- SE OGSÅ ["SÅDAN STØTTER DU"](#)

Gamle racer, som udgik af landbruget for 40 – 60 år siden kan ikke klare sig på markedsvilkår. Selvom de sidste avlere gør en stor bevaringsindsats skal de leve i en konstant angst for at måtte dreje nøglen pga. aldeles utilstrækkelig støtte fra staten.

Der er sket meget inden for avlsarbejdet på få årtier. Til venstre en moderne Holstein Friesian ko (12.000 l mælk årligt og til højre en gammeldags Jysk Malkeko (3.000 l mælk årligt).

Husdyrbevaring bør foregå på miljøets betingelser, og ej i industriel stordrift! - Her Niels Stokholm, Thorshøjgaard, blandt sine lykkelige grise af Sortbroget Dansk Landrace. På Thorshøjgaard findes også en af landets allersidste besætninger af Rød Dansk Malkeko. Niels er med i Genressourceudvalget, men oplever, at staten svigter at sikre avlerne.

En af de sidste avlere af Jysk kvæg, Chr. Westergaard, Bjergby, kæmpede for at få staten med på en løsning, så næste generation kunne fortsætte bevaringsarbejdet. – Men nej, – en stor del blev slagtet – resten gik til Holland.

De to sidste egentlige besætninger af Sortbroget Jysk Malkekvæg står nu hos familien Benzon, Oregaard på Fyn og hos Leo Kortegaard i Himmerland. Begge besætninger er i yderste fare for at forsvinde pga. utilstrækkelig støtte. Her ses Stig Benzon med en af de udryddelsestruede køer.